

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

I lov nr. 241 af 4. juni 1970 om teatervirksomhed som ændret ved lov nr. 411 af 13. juni 1973 er det i § 39 fastsat, at forslag til revision af loven fremsættes for folketinget, senest i folketingsåret 1975-76.

Der henvises til lov nr. 241 af 4. juni 1970 om teatervirksomhed, Folketingstidende 1969-70, tillæg A, sp. 1313-74, tillæg B, sp. 2011-26 og tillæg C, sp. 675-84 samt til forhandlingerne, sp. 1696-1706 og 2608-48. Der henvises endvidere til lov nr. 411 af 13. juni 1973 om ændring af lov om teatervirksomhed, Folketingstidende 1972-73, tillæg A, sp. 4325-4338, tillæg B, sp. 2239-2242 og 2757-2758, tillæg C, sp. 1795-1796 samt til forhandlingerne, sp. 4234-4259, 6773-6783 og 7508-7511.

Til brug ved overvejelserne vedrørende lovens revision har ministeriet for kulturelle anliggender forhandlet med Amtsrådsforeningen i Danmark og Kommunernes Landsforening. Endvidere har lovforslaget været drøftet med Børneteatersammenslutningen, Foreningen af små Teatre, Samarbejdsudvalget for Turnéteatervirksomhed og Fællesforbundet for Film, Teater og TV. Desuden er der fremkommet forslag og udtalelser fra Danmarks Teaterforeninger, Dansk Skuespillerforbund, Søllerød Scenen og Private Tourneproducenter.

Ved behandlingen af lov nr. 334 af 26. juni 1975 om ændring af lov om teatervirksomhed var man i folketingets kulturudvalg opmærksom på, at der var behov for en stabilisering af teaterlivet uden for hovedstadsområdet, og i kulturudvalgets betænkning af 30. maj 1975 udtaltes:

„I anledning af udvalgets drøftelser om provinssens teaterliv er flertallet enig om at bede ministeren ved først givne lejlighed at fremsætte lovforslag om Det danske Teaters status som rejsende landsdelsscene, idet det er åbenbart, at der overalt i landet uden for landsdelsscenebyerne er et betydeligt behov for kvalitetsforestillinger, ikke mindst på baggrund af det landsdækkende abonnementsystems indførelse pr. 1. april 1975.

Det er derfor flertallets opfattelse, at ministeren straks bør optage forhandlingerne med amtsrådsforeningen for at skabe grundlag for en økonomisk fordeling af byrden ved en sådan landsdelsscene.“

På dette grundlag har ministeriet afholdt møder med Amtsrådsforeningen i Danmark om forbedring af forholdene for det turnerende teater, og man er

enedes om at søge oprettet et rejsende landsteater, bestående af Det danske Teater, Den jyske Opera og et antal andre turnerende teatre. Amtsrådsforeningen har fundet det rimeligt, at der i bestræbelserne for at skabe et varieret og tilstrækkeligt udbud af kvalitetsforestillinger i de amtskommuner, der ikke er hjemsted for en fast landsdelsscene, oprettes et sådant rejsende landsteater, således at amtskommunerne afholder halvdelen af udgifterne. Herved sikrer man endvidere, at intentionerne bag oprettelsen af den landsdækkende abonnementsordning fortsat kan realiseres.

Det rejsende Landsteater etableres som en selvstændig institution med en styrelse, hvori de amtskommunale repræsentanter har flertal.

I den ændring af teaterloven, der blev foretaget ved lov nr. 411 af 13. juni 1973, blev den landsdækkende abonnementsordning gennemført.

Lovforslaget indeholdt imidlertid også forslag om forbedring af børneteaternes forhold, men denne del af lovforslaget blev ikke gennemført, idet folketingets kulturudvalg i sin betænkning af 22. maj 1973 ikke kunne gå ind for, at de foreslåede tilskudsbestemmelser til børneteatre og opsegende teatre blev lovfæstet på daværende tidspunkt.

Voksenteatret er i de senere år blevet væsentligt stabiliseret ved abonnementsordningerne og den storkøbenhavnske landsdelssceneordning. Yderligere forbedring af forholdene for voksenteatret vil ske, såfremt det i nærværende lovforslag omhandlede landsteater oprettes.

Tilsvarende forbedringer har ikke fundet sted for børneteatrene og de opsegende grupper, som kun i ubetydeligt omfang har kunnet udnytte abonnementsordningerne.

Det nordiske Vasaseminar 1975 har om „de frie grupper“ (dvs. børne- og ungdomsteatre, egnsteatre og opsegende teatre) udtalt følgende:

„Efter at have skitseret vejene til en demokratisering af institutionsteatrene vil vi understrege de selvstyrede frie gruppers og mindre teatres betydning for udviklingen mod et mere demokratisk teater. De har bevist deres kunstneriske kraft og vist vejen, hvad angår demokratiske beslutningsformer og en kollektiv arbejdsmåde. De har vist, hvordan teatret kan rette sig mod nye publikumsgrupper, de har vist den opsegende form, og de har prioriteret børne- og ungdomsteatret højt. De frie grupper må